

Sygn. akt VII GC 2074/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach, VII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Urban

Protokolant : Adrianna Rupińska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2015 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.**

przeciwko: **K. B.**

o zapłatę:

oddala powództwo.

Sędzia

Sygn. akt VII GC 2074/14

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniósł o zasądzenie od K. B. kwoty 2.263,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwana, która prowadziła działalność gospodarczą zawarła z powodem w dniu 5.09.2012r. umowę sprzedaży energii elektrycznej. Na podstawie powyższej umowy, w oparciu o dane pozyskane od operatora systemu dystrybucyjnego ((...)), powód za zużycie energii elektrycznej i świadczenie usług wystawiał rozliczenia i noty odsetkowe. Rozliczenia zostały wykonane na podstawie zalegalizowanego układu pomiarowo-rozliczeniowego. Na dochodzoną kwotę składa się suma należności wynikająca z załączonych do pozwu rozliczeń z tytułu sprzedaży energii elektrycznej i not odsetkowych, ze wskazanymi w nich terminami płatności, w tym: rozliczenia nr (...) co do kwoty 673,51 zł. Do każdej faktury korygującej VAT załączono fakturę VAT, której korekta dotyczy.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwana zaskarżyła nakaz w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu zarzuciła, że na fakturach brak jest stanów liczników energii. Przyznała, że powód sprzedawał jej energię. Podniosła, że 11.04.2014r. dokonała wpłaty na rzecz powoda kwoty 500 zł.

W odpowiedzi na sprzeciw powód wskazał, że faktury korygujące obejmują rzeczywiste zużycie energii elektrycznej przez pozwaną, co zostało wskazane w treści faktur. Powód podniósł, że faktury pierwotne zostały sporządzone w oparciu o zużycie szacowane. Zarzucił, że pozwana nie wskazała, które wartości na fakturach zostały zawyżone. Wpłata pozwanej z 14.04.2014r. została zaliczona na poczet należności wskazanej w fakturze (...).

W piśmie wniesionym 5.02.2015r. pozwana podniosła, że powód nie dokonał rzetelnego rozliczenia zużytej przez nią energii w trakcie całego okresu trwania umowy ani po jej rozwiązaniu. Zarzuciła, że na dokumentach załączonych

przez powoda widnieją tylko odczyty szacunkowe, bądź dane z wewnętrznego licznika sprzedawcy, o czym świadczy liczba „0” przy pierwszym odczycie na fakturze. Licznik energii był zainstalowany w lokalu pozwanej co najmniej 5 lat przed podpisaniem umowy z powodem i z pewnością nie wskazywał tak niskich wartości jak te z faktur.

Powód na rozprawie w dniu 10.02.2015r., odnosząc się do zarzutów pozwanej wskazał, że „zero”, o którym pisze pozwana, jest przyjętą wartością początkową dla nowej umowy a nie faktycznym odczytem jaki pokazuje licznik. Od tej wartości jest liczone zużycie najpierw szacunkowe, a później zgodnie z danymi z odczytów przekazanymi przez dystrybutora energii elektrycznej.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana zawarła z powodem w dniu 5.09.2012r. umowę sprzedaży energii elektrycznej dla lokalu znajdującego się w P., ul. (...)/ II. Do lokalu był przypisany licznik nr (...), a punkt poboru energii ((...)) został oznaczony nr (...).

Strony uzgodniły w treści umowy, że rozliczenia między nimi za sprzedaną energię elektryczną odbywają się z uwzględnieniem odczytów licznika, dostarczanych przez (...)((...)) do sieci, którego klient jest przyłączony, na zasadach określonych w umowie o świadczenie usług dystrybucji zawartej pomiędzy klientem a (...), dokonywanych z dokładnością do 1 kWh i zainstalowanych w układzie pomiarowym klienta, w okresach rozliczeniowych. W przypadku braku odczytu od (...)wykonane miały zostać rozliczenia prognozowane. W przypadku, gdy w wyniku błędu pomiaru lub odczytu ilość zużytej energii elektrycznej określona na rozliczeniu nie odpowiada ilości energii elektrycznej faktycznie sprzedanej, sprzedawca dokonuje korekty rozliczeń za sprzedaną energię elektryczną. Korekta obejmować miała cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości i błędy.

Należność miała być określona przez powoda na podstawie otrzymanych przez (...) wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego z sieci, do której klient jest przyłączony. W przypadku nie dostarczenia przez (...) danych wskazań zużycia energii elektrycznej z układu pomiarowo-rozliczeniowego z sieci, do której klient jest przyłączony, należność ta miała zostać określona przez powoda na podstawie rozliczenia prognozowanego.

Strony w umowie przyjęły 2-miesięczny okres rozliczeniowy. Strony były związane zapisami umowy, OWU sprzedaży energii elektrycznej oraz cennikiem produktu T. (...) dołączonymi do pozwu.

(dowód: umowa z załącznikami k. 15-22)

Powód w wystawianych fakturach stosował oznaczenia przy wskazanej wielkości zużycia, które znajdowały się w nawiasach przy danych liczbach. W fakturach wskazano objaśnienie, zgodnie z którym symbol „(I)” oznaczał, że wielkość zużycia została przekazana przez upoważnionego przedstawiciela przedsiębiorstwa energetycznego. Symbol „(S)” oznaczał zużycie szacowane.

W części faktur nie zostały podane skrajne wartości (szacowane, bądź odczytane) z danego okresu rozliczeniowego, a jedynie podana przez powoda suma zużycia w danym okresie. W niektórych fakturach przy podanej wielkości zużycia nie było żadnego symbolu.

Skrajne wartości wskazano w fakturze (...). Została wystawiona w oparciu o odczyt szacowany.

W żadnej fakturze korygującej nie zostały podane skrajne wartości z danego okresu rozliczeniowego, a jedynie zużycie, bez jakiegokolwiek możliwości weryfikacji podanych wartości.

Z tytułu sprzedaży energii na podstawie tej umowy powód wystawił pozwanej pierwotne faktury VAT:

- (...) za okres od 8.03.2013r. do 26.04.2013r. na kwotę 1063,46 zł (symbol „(S)”)

- (...) za okres od 26.04.2013r. do 7.05.2013r. na kwotę 314,78 zł (symbol „(I)”)

- (...) za okres od 7.07.2013r. do 9.09.2013r. na kwotę 2075,42 zł (symbol „(I)”)
- (...) za okres od 9.09.2013r. do 8.11.2013r. na kwotę 1173,51 zł (symbol „(I)”)
- (...) za okres od 8.11.2013r. do 31.12.2013r. na kwotę 1046,57 zł (symbol „(S)”)

Powód, wzywając pozwaną do zapłaty z tytułu sprzedaży energii wystawił pozwanej faktury korygujące:

- (...) do faktury (...) za okres od 8.03.2013r. do 26.04.2013r. na kwotę 309,10 zł (brak jakichkolwiek oznaczeń przy zużyciu)
- (...) do faktury (...) za okres od 26.04.2013r. do 7.05.2013r. na kwotę 12,09 zł (oznaczenie przy zużyciu „policzono”(I), a „należało policzyć” brak oznaczenia)
- (...) do faktury (...) za okres od 7.07.2013r. do 9.09.2013r. na kwotę 189,92 zł (oznaczenie przy zużyciu „policzono”(I – na podstawie systemu) „należało policzyć” brak oznaczenia)

Powód w treści faktur korygujących wskazał, że przyczyną korekty jest zmiana rozliczenia wynikająca z aktualnie pozyskanych danych odczytowych i pomiarowych. Korekty nie wynikały z błędu pomiaru lub odczytu ilości zużytej energii elektrycznej.

Ilość energii stanowiąca podstawę do wyliczenia ceny była różna w fakturach pierwotnych i fakturach korygujących.

Powód w trakcie trwania umów pobierał co miesiąc opłatę za obsługę rozliczenia handlowego, która polegało m.in. na obsłudze wskazań układów pomiarowych. Załączył także powód wydruk z systemu według wskazań na dzień 26.05.2014 roku, podczas gdy faktury korygujące zostały wystawione w styczniu 2014 roku. Dane z wydruku nie odpowiadają danym na fakturach korygujących. Nie zgadzają się ani okresy rozliczeniowe, ani wartości.

(dowód: faktury k. 23-32, 34)

Powód wezwał pozwaną, wystawiając notę odsetkowa nr (...) do zapłaty odsetek ustawowych w kwocie 13,31 zł za opóźnienie w zapłacie kwoty 2075,42 zł wskazanej w fakturze VAT (...) za okres od 7.07.2013r. do 9.09.2013r.

Powód wezwał także pozwaną, wystawiając notę odsetkowa nr (...) do zapłaty odsetek ustawowych w kwocie 18,64 zł za opóźnienie w zapłacie kwot: 292,28 zł wskazanej w fakturze VAT (...) za okres od 26.04.2013r. do 7.05.2013r. oraz kwoty 1797,73 zł wskazanej w fakturze VAT (...)

(dowód: noty odsetkowe k. 33, 35)

11.04.2014r. dokonała wpłaty na rzecz powoda w kwocie 500 zł. Wpłata pozwanej z 14.04.2014r. została zaliczona na poczet należności wskazanej w fakturze (...).

(dowód: potwierdzenie k. 78, okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży energii elektrycznej. Zgodnie z art. 555 k.c. do umowy łączącej strony znajdowały odpowiednio zastosowanie przepisy regulujące umowę sprzedaży tj. art. 535 k.c. i nast.

Bezsporne było związanie stron zapisami umowy z 5.09.2012r, OWU sprzedaży energii elektrycznej oraz cennikiem produktu T. (...) dołączonymi do pozwu. Bezsporne było w sprawie to, że pozwana odbierała energię elektryczną.

Sporne był natomiast to, czy pozwana była zobowiązana do zapłaty należności wskazanych w fakturach dołączonych do pozwu, wobec zakwestionowania przez nią zużycia wyliczonego w fakturach z uwagi na brak stanów licznika.

Zgodnie z § 5 ust. 8 OWU sprzedaży łączącej strony - przesłanką dokonania korekty faktury jest błąd pomiaru lub odczytu ilości zużytej energii elektrycznej. Korekty wystawione przez powoda nie wynikały z błędu pomiaru czy odczytu ilości zużytej energii elektrycznej. Co więcej powód w ogóle nie wskazał w oparciu o jaki przepis oraz jakie przesłanki dokonał korekty wcześniejszych rozliczeń. Z dokumentów nie wynika, aby zachodziły przesłanki dokonania korekty wskazane w § 5 ust. 8 OWU sprzedaży, a zatem powód nie był uprawniony do dokonania korekt na podstawie tego zapisu umownego.

Strony uzgodniły, że rozliczenia między nimi z tytułu sprzedanej energii elektrycznej odbywać się będą z uwzględnieniem odczytów liczników dostarczanych przez (...) (...) do sieci, którego klient jest przyłączony, na zasadach określonych w umowie o świadczenie usług dystrybucji zawartej pomiędzy klientem a (...), dokonywanych z dokładnością do 1 kWh i zainstalowanych w układzie pomiarowym klienta, w okresach rozliczeniowych. W przypadku braku odczytu od (...) wykonane miały zostać rozliczenia prognozowane (§ 5 ust. 7 OWU). Powód nie załączył żadnych odczytów, które mogłyby stanowić podstawę rozliczenia pomiędzy stronami.

Powód na wykazanie rzeczywistego poboru energii przez pozwaną dołączył do akt zestawienie sporządzone w dniu 26.05.2014r. przez A. S. (k. 37). W zestawieniu wskazano nr punktu poboru energii ((...)) zgodny ze wskazanym w umowie stron, przedziały czasowe, zużycie w tych przedziałach. Przedziały czasowe nie pokrywały się z okresami rozliczeniowymi wskazanymi w fakturach VAT dołączonych do pozwu (ani korygujących ani pierwotnych). Brak było także w tym zestawieniu skrajnych wartości zużycia w danych przedziałach (stan początkowy i końcowy), co uniemożliwiało zweryfikowanie wskazanych rozmiarów zużycia i jakąkolwiek kontrolę poprawności przeprowadzonych rozliczeń.

Ponadto z załączonego zestawienia nie wynikało w oparciu o jakie dane zostało wyliczone zużycie. Nie wynikało z tego zestawienia, że oparto je na danych pochodzących z odczytów licznika przypisanego do lokalu pozwanej, a zgodnie z § 5 ust. 7 i § 6 ust. 1 tylko takie dane mogły stanowić podstawę do wyliczenia opłaty, aby było to wyliczenie wiążące pozwaną i kreujące po jej stronie obowiązek zapłaty.

Powód nie wykazał, że zestawienie zostało sporządzone na podstawie rzeczywistych odczytów dokonywanych z licznika mierzącego zużycie energii w lokalu zajmowanym przez pozwaną w czasie obowiązywania umowy.

Powód nie wykazał, że faktury korygujące dołączone do pozwu zostały oparte na danych z odczytów z licznika pozwanej, a to na nim spoczywał ciężar dowodowy w tym zakresie. Powód nie wykazał, że zostały dokonane odczyty, w jakich datach, przez kogo.

Z oznaczenia znajdującego się na fakturze (...) wynika, że wskazane w niej zużycie zostało wyliczone w oparciu o dane przekazane przez upoważnionego przedstawiciela przedsiębiorstwa energetycznego, czego powód nie wykazał z uwagi na powyższe rozważania.

W fakturze (...) przy zużyciu znalazł się symbol (I), co oznaczało, że wskazane w niej zużycie zostało wyliczone w oparciu o dane przekazane przez upoważnionego przedstawiciela przedsiębiorstwa energetycznego. Wątpliwości budzi zatem wystawienie faktury korygującej (...) do faktury (...), gdyż powód nie wskazał na jakiej podstawie przyjął zużycie w tej fakturze korygującej. Zgodnie z uzasadnieniem powoda przyczyną korekt była zmiana rozliczenia wynikająca z aktualnie pozyskanych danych odczytowych i pomiarowych. Wystawienie przez powoda faktury (...) wskazuje na to, że powód dwukrotnie uzyskał od dystrybutora dane o odczytach liczników za ten sam okres tj. 26.04.2013r.-07.05.2013r.. Co więcej te dane znacznie się różniły. Ta okoliczność stanowiła niezależną przyczynę oddalenia powództwa w zakresie domagania się zapłaty ceny za ten okres.

A zatem powód nie wykazał, że w fakturach została wskazana rzeczywista ilość zużytej przez pozwaną energii, do czego był zobowiązany po myśli art. 6 k.c. i 232 k.p.c. wobec zaprzeczenia przez pozwaną okoliczności, że zużyła wskazaną w fakturach korygujących ilość energii elektrycznej. Pozwana nie miała obowiązku przedstawiania faktur dotyczących rozliczenia z tytułu umowy z dystrybutorem. Co więcej podstawę rozliczenia powinny stanowić odczyty, a nie faktury

wystawione przez dystrybutora. To powód powinien był wykazać jaką ilość energii faktycznie sprzedał pozwanej na podstawie zawartej umowy sprzedaży.

Skoro powód nie wykazał, że pozwana pobrała z sieci energię elektryczną w ilości wskazanej w fakturach, to brak było podstaw do przyjęcia, że pozwana była zobowiązana do zapłaty ceny wskazanej w fakturach. W związku z tym wobec nie wykazania przez powoda zasadności roszczenia powództwo zostało oddalone w oparciu o art. 353 § 1 k.c., także w zakresie żądania zapłaty odsetek, które stanowią należności uboczne w odniesieniu do zobowiązania, którego wysokości zasadności powód nie wykazał.

Niezależnie od powyższych rozważań Sąd uznał, że faktury korygujące powinny zostać wystawione przez powoda w rozsądnym terminie, tj. niezwłocznie po zakończeniu okresu rozliczeniowego. W okolicznościach niniejszej sprawy przy uwzględnieniu 2-miesięcznego okresu rozliczeniowego taki rozsądny termin wynosił 7 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego. To na powodzie spoczywał obowiązek dokonania pełnego rozliczenia z pozwanymi w rozsądnym terminie, co wynikało z wymogu dochowania należytej staranności i poszanowania praw kupującego. Powód nie wykonał tego obowiązku, a więc utracił uprawnienie do uzyskania od pozwanych zapłaty ceny za rzeczywiście zużyty energię. Co więcej powód w ogóle nie wskazał z jakiej przyczyny rozliczenie nie mogło zostać dokonane w umownym okresie rozliczeniowym w oparciu o odczyty licznika.

Co więcej powód pobierał od pozwanych opłatę za dokonywanie rozliczeń, w tym za obsługę wskazań układów pomiarowych, a mimo to nie dokonywał rozliczeń w terminie, co potwierdza, że zachowanie powoda było nierzetelne i żądanie zapłaty ze znacznym opóźnieniem w stosunku do zakończenia okresów rozliczeniowych należało uznać za niedopuszczalne w świetle zasad współżycia społecznego.

Sędzia